

Reikalavimai ir funkcijos

Reikalavimai asmeniui, pretenduojančiam eiti dvasinio asistento pareigas, nustatyti Kanonų teisės kodekse, Lietuvos vyskupų konferencijos nutarimuose bei vietos vyskupo dekretuose ir yra laikoma, kad jų įgyvendinimą garantuoja raštiškas vietos vyskupo patvirtinimas dėl sielovados paslaugų ligoninėje.

Dvasinio asistento pareigas gali eiti katalikų tikėjimą išpažįstantis asmuo – diakonas, vienuolis ar pasaulietis:

- jaučiantis pašaukimą ligonių sielovadai;
- aukštasis išsilavinimas su klinikinės pastoracijos kvalifikacija.

Dvasinis asistentas turi:

- būti susipažinęs su bendravimo psichologijos pagrindais;
- vertinti visus vienodai ir teikti jiems paslaugas nepriklausomai nuo jų socialinės padėties, lyties, rasės, įsitikinimų ar pažiūrų;
- gerbti asmens laisvę ir teisę atsisakyti sielovados paslaugų;
- glaudžiai bendradarbiauti su kitais įstaigos darbuotojais, siekiant kuo geresnės darbo kokybės.

Ligoninės direktorius, gavęs raštišką vietos vyskupo pranešimą, kad dvasinio asistento pareigas einantis asmuo dėl tikėjimo ar moralės pažeidimų neteko kanoninio siuntimo dirbti ligonių sielovadoje, nutraukia su šiuo asmeniu, kaip nebeatitinkančiu specialiųjų kvalifikacijos reikalavimų, darbo sutartį.

Dvasinio asistento funkcijos:

- vykdyti dvasinę slaugą ir padėti teikti religinius patarnavimus pacientams, jų artimiesiems ir ligoninės darbuotojams;
- parengti sielovados bendrą metinį planą, jį vykdyti, reikiamu laiku pateikti ataskaitas;
- organizuoti šv. Mišias koplyčioje ne rečiau kaip vieną kartą per savaitę, padėti kapelionui rengiant liturgiją;
- organizuoti ligoninėje kasmetinius šventinius renginius, rekolekcijas, proginius minėjimus, parodas ir pan., susijusius su tikėjimo skatinimu, dvasinių vertybių ugdymu;
- vykti į planuotas išvykas su pacientais, darbuotojais (Šiluvos atlaidus ir pan.);
- vadovauti Kauno kunigų seminarijos klierikų, Vytauto Didžiojo Universiteto Teologijos fakulteto studentų sielovadinei praktikai ligoninėje;
- kaupti sielovados metodinę medžiagą, priemones, krikščioniškos muzikos, filmų įrašus, kitą medžiagą ir ją efektyviai panaudoti;
- užmegzti ir palaikyti ryšius su kitomis organizacijomis ar bendruomenėmis (vienuolijomis, karitatyvinėmis organizacijomis, jaunimo centrais ir t.t.);
- dalyvauti ligoninės savanorių parinkime, paruošime, konsultavime;
- dalintis gerąja patirtimi su kitų ligoninių sielovados darbuotojais;
- esant galimybei užtikrinti dvasinės pagalbos teikimą ligoninėje bet kuriuo paros metu;
- rūpintis koplyčios ir kitų sielovadai skirtų patalpų bei jų įrangos priežiūra.

Dvasinė pagalba teikiama šiais būdais:

- asmeniniais ir bendruomeniniais pokalbiais;
- asmenine ir bendra malda;
- užtariamąja malda ir budėjimu;
- Šventojo Rašto ir kitais dvasiniais skaitymais;
- pagalba rengiant liturgiją;
- paruošimu sakramentams;
- malda ir patarnavimu mirties atveju;
- pagalba gedintiems.